Dimecres 15 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 11,25-27): En aquella ocasió, prenent Jesús la paraula, digué: «Et dono gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants. Sí, Pare, perquè així ha esdevingut plaent davant teu. Totes les coses m'han estat donades pel meu Pare; i ningú no coneix el Fill sinó el Pare, ni el Pare ningú no el coneix sinó el Fill i aquell a qui el Fill ho vulgui revelar.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants»

P. Raimondo M. SORGIA Mannai OP
(San Domenico di Fiesole, Florencia, Itàlia)

Avui, l'Evangeli ens ofereix l'oportunitat de penetrar, per dir-ho així, en l'estructura de la mateixa saviesa divina. ¿A qui de nosaltres no li vindria de gust conèixer palesats els misteris d'aquesta vida? Hi ha enigmes, però, que ni el millor equip d'investigadors del món mai no podrà arribar ni tan sols a detectar. Amb tot, n'hi ha Un davant el qual «no hi ha res ocult (...), i no s'ha fet res d'amagat» (Mc 4,22). Aquest és el qui es dóna a si mateix el nom de "Fill de l'home", ja que afirma de si mateix: «Totes les coses m'han estat donades pel meu Pare» (Mt 11,27). La seva naturalesa humana —per mitjà de la unió hipostàtica— ha estat assumida per la Persona del Verb de Déu: és, en una paraula, la Segona Persona de la Santíssima Trinitat, davant la qual no hi ha tenebres i per la qual la nit és més lluminosa que el ple dia.

Un proverbi àrab diu així: «Si en una nit negra una formiga negra puja per una negra paret, Déu la veu». Per a Déu no hi ha secrets ni misteris. Hi ha misteris per a nosaltres, però no per a Déu, davant qui el passat, el present i el futur són oberts i escorcollats fins a la darrera coma.

Diu avui, tot complagut, el Senyor: «Et dono gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants» (Mt 11,25). Sí, perquè ningú no pot pretendre de conèixer aquests o semblants secrets amagats ni traient-los de la foscor amb l'estudi més intens, ni com degut per part de la saviesa. Dels secrets profunds de la vida en sabrà sempre més la velleta sense experiència escolar que el pretensiós científic que ha gastat anys en prestigioses universitats. Hi ha ciència que s'assoleix amb la fe, humilitat i pobresa interiors. Ha dit molt bé Climent d'Alexandria: «La nit és propícia per als misteris; és aleshores quan l'ànima —atenta i humil— es torna envers si mateixa tot reflexionant sobre la seva condició; és aleshores quan troba Déu».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Sóc una ànima molt petita que només pot oferir a Déu coses molt petites» (Santa Teresina de Lisieux)

- «És propi del misteri de Déu actuar de manera discreta. Déu no atropella amb el poder exterior, sinó que dóna llibertat» (Benet XVI)

- «Un cor humil i confiat que ens fa 'tornar a l'estat dels infants': ja que el Pare es revela en els 'petits' (Mt 11,25)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.785)